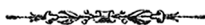

MAISIYUA.

Arro gerade ondo gaudela
Ibar onetan mintzatzen,
Badeizkiogu zerbait gerala
Gaitzik etzaigu oroitzen:
Jostaketa ta panparroikeri
Abetan gera gallentzen,
Elkar ikusi eziña ere
Gure artian da sortzen,
Ondo dagona albait nai degu
Ikusi oso ondatzen.

Iñoren onak eman oi digu
Supri ezin degun miña,
Maiñiatu nai degu edozeiñ
Naiz izan ez ura diña;
Nai degu jakin nola bizi dan
Auzo echeko argiña,
Eta nolatan diru jabetu
Ote dan ere okiña,
Sortzen zaigula orla iñoren
Eche goberna eziña.

Bada ¿zergatik ote gerade
Mintzatzen gisa onetan,
Ez badegu guk zér ikusirik
Auzokoaren gauzetan?
Saiya gaitean iñola albada

Geon egitekoetan,
Gure bururik ipiñi gabe
Onela besterenetan,
Ez da zuzena bizitutzia
Kezka-naspilla oietan.

Gure bizia luze dalarik
Naiko labur da izaten,
Uste gabian gaitzen batekin
Gerade bada arkitzen:
Egun batetik bestera degu
Zilipurdika egiten,
Gaitzak ez baitu aundi-chikirik
Ezertarako bereiñsten,
Aguro ditu kemen guztiyak
Gure gorputzetik kentzen.

Obe genduke bizi bagiña
Bata bestia laguntzen;
Ikusten degu gure lagun bat
Nola dijuan erortzen,
Ta ¿ez diyogu guk lagunduko
Ostera gora alchatzen?
Utzi ditzagun maiñio charrak
Ta bizi elkar maitetzen,
Kontzienziya garbi degula
Bizi eta ill gaitezen.

JUAN IGNAZIO URANGA-KOAK.

